WODKA ORANGE

Een blijspel in vier bedrijven

door

WENDY STROOBANT

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Tel: 03 366 44 00
E-mail: bestellen@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WODKA ORANGE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **WENDY STROOBANT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2002/0220/031
ISBN 978-90-385-07811

© 2002 Toneelfonds J. Janssens/Wendy Stroobant
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**
Telefoon 03 366 44 00
Website: www.toneelfonds.be
Email: rechten@toneelfonds.be
IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!
Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.
Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.
U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(4 dames - 4 heren)

PAMELA: Jonge bibliothecaresse, geïnteresseerd in esoterische zaken. Ze kleedt zich nogal apart.

BART: Jongeman die vaak boeken komt ontlenen omdat hij verliefd is op Pamela.

MEVROUW DE BOEK: Hoofdbibliothecaresse, streng en droog personage. Ze kleedt zich heel klassiek en lacht nooit.

QUASIMODO: Schooldirecteur. Hij behoort tot het geheime, spiritistische genootschap en vermomt zich bij die gelegenheden als Quasimodo, de bultenaar van de Notre Damekerk van Parijs. Hij ergert zich voortdurend aan iedereen en is ook niet erg moedig.

DRACULA: Notaris. Zwierig en galant man. Hij behoort ook tot de geheime groep en verkleedt zich dan als Dracula.

DOKTER FRANKENSTEIN: Goedmoedig, maar nogal verward kinderarts. Hij gaat als het monster van Frankenstein naar de geheime bijeenkomsten.

JUFFROUW KROPOTKIN: Griezelige dame, gekleed naar de Russische mode van enkele eeuwen terug. Ze is bijzonder boosaardig.

ADELE: Vrouw van de notaris. Elegante, bekakte verschijning.

Dracula, Frankenstein en Quasimodo mogen niet volledig gemaskerd zijn. Dat zou afbreuk doen aan de mimiek. Ze hoeven niet totaal onherkenbaar te zijn. Men kan dit vergelijken met de televisiefiguur “Zorro” die herkenbaar is voor het publiek, maar niet voor de andere personages.

DECOR

Een bibliotheek. Vooraan links staat de balie. Langs die kant is ook de deur. De illusie wordt gewekt dat de bibliotheek groter is dan het podium zelf. Boekenrekken staan zo geplaatst dat mensen erachter kunnen verdwijnen en het publiek het idee krijgt dat deze personen gewoon verder de bibliotheek zijn ingelopen. Naast de balie staat een stoel. Rechts bevindt zich een kast.

EERSTE BEDRIJF

(Pamela zit achter de balie en legt tarotkaarten. Bart komt van achter de boekenrekken en biedt zijn boeken aan. Hij kijkt verliefd naar Pamela.)

BART: Ahum!

PAMELA: .....

BART: *(iets luider)* Ahum!!!

PAMELA: .....

BART: Kuch, kuch, kuch, mag ik uw aandacht, alsjeblieft?

PAMELA: O, excuseer, ik had u niet gezien.

BART: Dat geeft niets. Ik wou enkel deze boeken meenemen.

PAMELA: *(scant de boeken in)* Alsjeblieft en tot ziens! *(bestudeert verder haar kaarten)*

BART: Wat doet u eigenlijk?

PAMELA: *(zonder op te kijken)* Ik probeer in contact te komen met mijn spirituele gidsen.

BART: Hoezo?

PAMELA: Ik probeer door middel van de kaarten in contact te komen met mensen aan de overkant.

BART: Mensen aan de overkant? Neem dan toch gewoon de telefoon of steek de straat over!

PAMELA: Met mensen aan de overkant bedoel ik overleden entiteiten. *(kijkt op)* U komt hier wel vaak, hé, meneer?

BART: Zeg maar Bart. Bart Huysmans.

PAMELA: U was hier maandag. En dinsdag. En ook woensdag, en gisteren, en deze morgen, en ook deze middag, en dan nog wat later en nu weer. U komt en u gaat. U bent een snelle lezer, Bart. *(concentreert zich weer op de kaarten)*

BART: Eh, ja, ik...eh...Ik hou ook wel van kaarten.

PAMELA: Mmmmm. *(is Bart totaal vergeten)*

BART: Pokeren vooral...eh...geen strippoker natuurlijk, hé, hm, Pamela. Ja, ik weet dat je Pamela heet, het staat namelijk op...eh je kaartje, speldje of...eh...hoe zou ik dat noemen...

PAMELA: Heel interessant.

BART: Ik vroeg me af of je, hm, misschien zin had om eens samen naar de film te gaan of zo?

PAMELA: *(totaal in beslag genomen door de ligging van de kaarten)* Schitterend!

BART: *(blij verrast)* O, fijn! Ze spelen een kung-fu film vanavond, lijkt je dat iets? Of heb je liever iets met Schwarzenegger?

PAMELA: Hij komt!

BART: Wie? Schwarzenegger?

PAMELA: Hij wordt gezonden! Hij is de redder! *(legt nog wat kaarten)*

BART: Over welke film heb je 't?

PAMELA: Nu op dit ogenblik wordt hij verwacht. *(kijkt plots op en kijkt Bart indringend aan)* De redder!

BART: Ik ken die film niet, maar ik wil wel gaan kijken.

PAMELA: Jij bent de redder, Bram!

BART: Bart.

PAMELA: Wie is Bart?

BART: Ik, ik ben Bart. Bram is iemand anders.

PAMELA: Wie?

BART: Dat weet ik niet, ik...

PAMELA: Gezonden om de wereld te redden!

BART: Bram?

PAMELA: Nee, jij, ik heb het in mijn kaarten gezien.

BART: *(onzeker)* Ik kaart heel anders.

PAMELA: Leg jij ook kaarten? Ooooo, Bart, je bent mijn zusterziel!

BART: Ik kan niet goed meer volgen.

PAMELA: Ik zal het je uitleggen. Wij hebben hier grote problemen. Ik heb mij verdiept in de geschiedenis van deze bibliotheek. En ik heb ontdekt dat hier jaren geleden, in 1950 om precies te zijn, een bibliothecaresse werkte, een zekere Olga Kropotkin. Zij was een Russische.

BART: Ach zo.

PAMELA: Deze juffrouw Kropotkin is hier maar enkele dagen in dienst geweest. In feite kon niemand zich herinneren dat ze ooit was aangenomen. Niemand wist waar ze vandaan kwam.

BART: Uit Rusland.

PAMELA: In de paar dagen dat juffrouw Kropotkin hier werkte zijn in deze stad meer dan twintig mensen verdwenen. Men heeft hen nooit teruggevonden! De speurders ontdekten een verband tussen de vermiste personen.

BART: En dat was?

PAMELA: Het waren verwoede lezers die minstens éénmaal per week boeken kwamen halen. Het spoor leidde dus naar Olga Kropotkin. Maar toen men haar hierover aan de tand wilde voelen, verdween ook zij spoorloos. Op de muur echter stond in grote letters én met bloed het volgende geschreven:

“Denk niet dat ik jullie vergeet! Binnen ...*.... jaar kom ik terug !” *(*aantal jaren van 1950 tot nu)*

BART: Gezellige dame! En toen?

PAMELA: Toen niets. De verdwenen mensen zijn nooit teruggevonden, zelfs hun lijken niet. Of het bloed van hen afkomstig was, kon men in die tijd niet achterhalen. Maar valt jou niets op in verband met dat jaar? We zijn nu .... en juffrouw Kropotkin heeft voorspeld dat ze dit jaar zou terugkeren!

BART: Kijk eens aan.

PAMELA: Vind je dat niet opmerkelijk, Bart? Ooit heeft een schrijver daar onderzoek over gedaan. Hij ontdekte dat Kropotkin om de zoveel jaar ergens in Europa opduikt om mensen te laten verdwijnen. En dit telkens op plaatsen die te maken hebben met boeken. Als we verder gaan in de tijd, dat blijkt dat ooit in Rusland een zekere Olga Kropotkin woonde. Ze is een bestaand historisch personage! Ze was de minnares van tsaar Iwan de Waanzinnige. Ze was verzot op boeken en op wodka.

BART: Dat is allemaal erg interessant, echt waar, maar ik ben nu niet bepaald dol op geschiedenis en...

PAMELA: Geschiedenis?! Dit is geen geschiedenis! Dit is brandend actueel! Gaan we wachten op de eerste verdwijningen voor we ingrijpen? Ik zal het boek dat hierover is geschreven eens gaan halen. Wacht even.

(Pamela verdwijnt tussen de boekenrekken. Bart blijft alleen achter.)

BART: *(in zichzelf)* Toch eng, al die verhalen.

(Plots gaat het licht uit en verschijnt mevrouw De Boek met een zaklamp. Ze verlicht zichzelf)

BART: *(schrikt zich rot)* Aaaaah!

DE BOEK: *(schijnt in zijn gezicht)* De bibliotheek sluit om 20 uur, meneer.

BART: *(schel)* Wie bent u?

DE BOEK: Ik ben de hoofdbibliothecaresse. Om 20 uur gaan de lichten uit en het is nu 20 uur.

BART: Ik...eh...u liet me schrikken. Kan u het licht niet even aansteken?

DE BOEK: Volgens het reglement worden de lichten om 20 uur gedoofd. Het reglement zegt ook dat de bezoekers zich voor die tijd dienen te verwijderen.

BART: Ja, akkoord, maar ziet u, ik wacht hier...

DE BOEK: Het is nu te laat om nog boeken te kiezen. Kom morgenochtend om 10 uur terug. Dan zijn we weer open.

BART: Maar u begrijpt me niet. Ik heb al boeken gekozen. Hier zijn ze.

DE BOEK: Dan kunt u zonder problemen verdwijnen.

BART: Verdwijnen? *(nerveus lachje)* U lijkt wel die enge juffrouw Dinges uit de Karpaten!

DE BOEK: Ik ben mevrouw De Boek, de hoofdbibliothecaresse.

BART: De Boek? Hahaha! Moet het niet "het" boek zijn?

DE BOEK: *(droog)* Meneer is in humor geïnteresseerd? Wij hebben ook humoristische literatuur. Vanaf morgenochtend 10 uur staan wij tot uw beschikking. Goedenavond, meneer.

BART: Maar ik wacht hier op Pamela. Pamela! Pamela!!!

DE BOEK: In het reglement staat dat storende elementen uit de bibliotheek moeten worden verwijderd. We sluiten nu de deuren, meneer, goedenavond!

(Mevrouw De Boek zet de deur open en loopt nog even de bibliotheek in om haar jas en handtas te halen)

BART: Dat mens moet niet denken dat ze mij zomaar kan bevelen geven! Ik blijf hier rustig op Pamela wachten. Nu ik eindelijk de moed heb opgebracht om haar uit te nodigen, ga ik het niet laten verpesten door zo'n uitgedroogde, ouwe zeur.

(Bart verbergt zich achter een boekenrek. Mevrouw De Boek komt eraan met haar handtas en jas. Ze verdwijnt langs de inkomdeur en sluit die achter zich. Bart wacht enkele tellen en komt weer tevoorschijn)

Ziezo, die griezel is verdwenen. Nu de lichtschakelaar vinden. *(Hij tast wat in het rond, vindt de schakelaar en de bibliotheek baadt weer in het licht.)* Zo is het veel beter. Pamela! Pamela! *(loopt wat rond tussen de rekken, van ver hoort het publiek hem roepen)* Pamela! Waar zit je? Ik ben het, Bart. *(komt weer tevoorschijn)* Vreemd, ze is nergens te zien. Ze is in rook opgegaan! *(nerveus lachend)* Opgeslokt door juffrouw Kropotkin! *(kijkt plots bang om zich heen)* Neen, laten we ernstig blijven. Spoken bestaan niet.

(De telefoon op de balie rinkelt, Bart aarzelt even en neemt dan op, hij doet de monotone stem van mevrouw De Boek na.)

Dit is hier de stedelijke bibliotheek, maar we sluiten wel om 20 uur. Dat staat zo in 't reglement. Dan worden de lichten gedoofd en de bezoekers verwijderd. Vervelende bezoekers worden geëxecuteerd.... Pardon? Neen, ik ben mevrouw De Boek niet. Mevrouw De Boek is naar huis.... Of Pamela er is? Neen, die is spoorloos verdwenen, hoogstwaarschijnlijk uit de weg geruimd door een Russische vampier hahaha! ..... Neen, niet schrikken, het was maar een grapje.....

Wie ik ben? Bart Huysmans.....Of ik een nieuw lid ben van de groep? Welke groep? Ik weet van niets. Wilt u Pamela spreken?.....Goed, ik begrijp het. U zal wat later komen. Ik zal de boodschap doorgeven, als ik haar vind, tenminste. Hoe was uw naam? ..... Wat zegt u? Dokter Frankenstein? Heb ik dat goed begrepen? ..... Ja, dus. In orde, dokter...eh...Frankenstein. Goedenavond! *(haakt in)* Ik begin het hier bepaald griezelig te vinden. Opgebeld worden door Frankenstein!

(licht gaat plots uit)

Verduiveld! *(holt naar de lichtschakelaar en doet het licht weer aan*) Ziezo.

(licht weer uit)

Hoe kan dat nu? *(doet licht weer aan)* En nu moet het gedaan zijn!

(licht weer uit, in het donker wordt Bart half door Pamela besprongen.)

Aaaah, wie is dat? Blijf van mijn lijf!

PAMELA: Hou op met dat gekrijs. Je alarmeert de hele buurt. Ik ben het, Pamela. *(Ze knipt een bescheidener licht aan zodat het podium nu intimistisch verlicht wordt.)* Zo is het beter. Dat felle licht trekt de aandacht van buren en voorbijgangers. Ze zouden zich misschien gaan afvragen wat hier aan de hand is.

BART: Waarom al die geheimdoenerij?

PAMELA: Omdat hier straks een bijeenkomst is en niemand mag hier iets vanaf weten.

BART: Vreemd. Dat doet me er trouwens aan denken dat een zekere dokter Frankenstein gebeld heeft om te zeggen dat hij wat later kwam.

PAMELA: Typisch Frankenstein. De dokter heeft het nogal druk. We kunnen niet altijd op hem rekenen.

BART: Is dit een grapje? Er is toch geen mens die Frankenstein heet?!

PAMELA: Het is een schuilnaam.

BART: Ik snap er niets van.

PAMELA: Luister, Bart. Ik heb je verteld over juffrouw Kropotkin. Elk moment kan ze toeslaan. Er zijn enkele ernstige mensen in deze stad die ervan overtuigd zijn dat er gevaar dreigt en dat we een oplossing moeten vinden voor het te laat is. Deze groep, het is een soort geheime genootschap, vergadert hier en ik ben de contactpersoon. Zij kennen mij en ik ken hen, maar ze kennen elkaar niet.

BART: Wacht eens even! Hoe kunnen ze vergaderen zonder elkaar te kennen?

PAMELA: Ze vermommen zich en dragen een valse naam.

BART: Wat een poppenkast! Waarom doen jullie zo geheimzinnig?

PAMELA: Omdat deze mensen een belangrijke positie bekleden in deze maatschappij. Er is een notaris bij en een schooldirecteur. Ze willen niet met de vinger worden gewezen. Hun carriére zou eronder kunnen lijden. Dokter Frankenstein bijvoorbeeld, is een succesvol kinderarts. Je begrijpt dat hij zijn patiënten zou verliezen indien ze wisten dat hij zich met spiritisme bezighield!

BART: Spiritisme?

PAMELA: Ja, het oproepen van de verdwenen mensen uit 1950 om zo Kropotkin te bestrijden. Olga Kropotkin was eeuwen geleden de minnares van tsaar Iwan de Waanzinnige. Maar ze bedroog hem met Boris de kozak. Uit wraak liet Iwan Boris verdwijnen. De kozak werd vermoedelijk vermoord, maar er zijn nooit sporen van zijn lijk teruggevonden. Olga blijft terugkomen uit wraak. Tenminste, dat denken we. Maar nu ben jij gekomen om ons uit de nood te helpen.

BART: Maar hoe zou ik...?

PAMELA: Om te beginnen treed je toe tot het geheime genootschap en neemt dus een valse identiteit aan.

BART: En wie moet ik dan zijn? De koningin van Spanje, hahaha!

PAMELA: Neen, het moet een romanfiguur zijn. We bevinden ons hier immers in de bibliotheek.

BART: Ik ken geen romanfiguren. Ik lees nooit!

PAMELA: Werkelijk niet? En wat doe jij hier dan altijd in de bibliotheek?

BART: Ik, eh...

PAMELA: Kom, we zoeken gauw iets. *(loopt naar een boekenrek)* We nemen een willekeurig boek. Even kijken, dit is het verhaal van Robinson Crusoë.

BART: Robinson Crusoë?

PAMELA: Je kent Robinson toch? Die man die schipbreuk leed en jaren alleen op zijn eiland leefde?

BART: Natuurlijk ken ik die, maar hoe en wat...?

PAMELA: Je zal je als Robinson vermommen. *(loopt naar de kast en opent die)*

BART: Wat zit daarin?

PAMELA: Kostuums. Elke woensdagnamiddag hou ik in de kinderafdeling een verteluurtje. Dan vertel ik sprookjes en verkleden we ons in de belangrijkste personages.

BART: Sprookjes? Frankenstein en de zeven geitjes?

PAMELA: Neen, natuurlijk niet. Hier, deze baard is heel geschikt. *(haalt baard uit de kast)* Hij is van een van de dwergen van Sneeuwwitje. Kom, Bart, doe die baard aan. Kom, kom, niet tegenstribbelen.

BART: *(doet de baard aan)* Ik zie er vast bespottelijk uit.

PAMELA: Doe die jas uit en trek deze lompen aan.

BART: Is dit echt nodig?

PAMELA: Ja, beslist.

BART: *(verkleedt zich terwijl hij praat)* Ik voel me echt belachelijk. Waarom doe ik dit toch?

PAMELA: Je ziet er fantastisch uit, Bart! Nu moeten we de tafel nog klaarzetten. *(Ze gaat weg. Bart volgt haar.)*

BART: Welke tafel? Jezus, wat is ze toch allemaal van plan? Kunnen we niet gewoon naar de film gaan?

(Ze komen terug met een ronde tafel waarop een tafelkleed ligt dat tot op de grond reikt.)

PAMELA: Rond deze tafel zullen we straks zitten. Haal nog wat stoelen.

(Even later staan er vier stoelen rond de tafel.)

BART: Moeten we er geen kaars opzetten, kwestie van een mystiek sfeertje te creëren?

PAMELA: Neen, dat kan gevaarlijk zijn. De kans is groot dat de tafel begint te dansen. Dan zou de kaars omvallen en voor je ‘t weet staat de hele bibliotheek in de fik. Al die boeken, al dat papier, ik mag er niet aan denken!

BART: Die tafel gaat toch niet echt dansen?!

PAMELA: Alles is mogelijk wanneer je met geesten praat.

BART: En dat lange tafelkleed, dient dat om te verbergen wiens knieën de tafel omhoog duwen? *(kijkt onder tafelkleed)*

PAMELA: Het lange tafelkleed beschermt de privacy van de geest.

BART: Hebben spoken ook al behoefte aan privacy?

PAMELA: Ze voelen zich misschien naakt en onbeschermd.

BART: Ik dacht dat geesten onzichtbaar waren!

PAMELA: Ze kunnen soms een zichtbare en soms zelfs tastbare gedaante aannemen.

BART: Dat wordt interessant!

PAMELA: Ik merk dat er nog een stoel tekort is. Ik ga er nog eentje in de leeszaal zoeken. Wanneer er iemand belt, doe jij dan open?

BART: Ok! *(salueert)* Robinson, portier van dienst. *(Terwijl Pamela in de bibliotheek verdwijnt, installeert Bart zich op de balie en speelt met zijn baard)* Misschien is dit nog wel interessanter dan de film. Enfin, ‘t wordt een leuk verhaal om morgen in de kroeg te vertellen. En misschien is dit de enige manier om Pamela te verleiden.

(Er wordt aan de deur gebeld. Bart legt zijn baard fatsoenlijk in de plooi en gaat de deur openen. Een bultenaar komt binnen geschuifeld, leunend op een stok.)

QUASIMODO: *(wantrouwig)* Wie bent u? Ik heb u hier nog nooit gezien!

BART: Dat is niet zo verwonderlijk. Ik zat jaren op een onbewoond eiland. Mijn naam is Robinson Crusoë.

QUASIMODO: Bent u een nieuw lid van het geheime genootschap?

BART: Naar het schijnt wel. En wie bent u?

QUASIMODO: Quasimodo.

BART: Wie?

QUASIMODO: Quasimodo, de bultenaar van de Notre Dame van Parijs, u weet wel.

BART: Inderdaad, ja ja, de man van de klokkentoren. *(wijzend op de stok)* Wat scheelt er?

QUASIMODO: Ik heb mijn knie bezeerd.

BART: Hahaha! Uit de klokkentoren gevallen, zeker? Hahaha!

QUASIMODO: *(zuur)* Waar is Pamela?

BART: Ze haalt een stoel.

QUASIMODO: *(merkt de tarotkaarten op)* Legt u ook de kaarten?

BART: Ja, ik kaart vaak. U ook?

QUASIMODO: Neen, maar ik pendel wel.

BART: Ik ook. Ik pendel elke dag naar mijn werk.

(Intussen kruipt Dracula achter Barts rug uit de kast met kostuums)

QUASIMODO: Daar heb je de graaf! *(wijst naar Dracula)*

BART: *(schrikt)* Aaaaah!

DRACULA: Niet schrikken, ik ben het maar, graaf Dracula.

BART: Jezus!

DRACULA: Neen, Dracula.

BART: Ik hoop dat dit ook een vermomming is!

DRACULA: Dat spreekt vanzelf.

QUASIMODO: Beste graaf, dit is meneer Crusoë.

BART: Robinson voor de vrienden.

QUASIMODO: Robinson voorspelt de toekomst aan de hand van tarotkaarten. En u, wat deed u in die kast, waarde graaf?

DRACULA: Ik was hier vanmiddag al. Het was de moeite niet om naar huis te gaan. Dus heb ik me ter plaatse maar verkleed en heb wat geslapen.

QUASIMODO: Ik denk dat ik Pamela hoor aankomen.

(Dracula gebruikt wat mondspray en begroet Pamela met een zwierige handkus.)

DRACULA: O, Pamela, die lieve, charmante Pamela!

PAMELA: Goedenavond, graaf Dracula.

DRACULA: Je ziet er schitterend uit, Pamela!

PAMELA: Dank u, graaf.

DRACULA: Je ogen zijn als smaragden die het maanlicht weerkaatsen! Je mond heeft de kleur van zoete kersen, je welgevormde neus is als...

PAMELA: *(wuift hem weg)* Ja, dat weten we al.

QUASIMODO: Pamela, wordt ons gezelschap uitgebreid met deze rare kerel?

PAMELA: Dit is Robinson Crusoë. Hij is door mijn spirituele gidsen gezonden om ons te helpen. We mogen nu geen tijd verliezen. Ik voel dat de tijd rijp is om de geesten van de mensen die in 1950 zijn verdwenen, weer op te roepen. Ik voel dat ze staan te wachten om hun geheimen prijs te geven!

DRACULA: Ik popel om eraan te beginnen!

QUASIMODO: Moeten we niet wachten op dokter Frankenstein?

PAMELA: Die komt later. Een of ander spoedgeval, veronderstel ik.

QUASIMODO: Op die man kun je ook nooit rekenen.

PAMELA: Laten we geen negatieve vibraties opwekken, meneer Quasimodo. We moeten innerlijk zuiver blijven om beter de zwarte magie van juffrouw Kropotkin te bestrijden.

DRACULA: Hebt u al eens eerder geesten opgeroepen, Robinson?

BART: Neen, eigenlijk niet.

QUASIMODO: *(smalend)* Een amateur!

BART: Ik geloof er ook niet in.

PAMELA: We zullen je gauw overtuigen. Laten we gaan zitten. *(gaan in een halve cirkel rond de tafel zitten)* Laten we allen de handpalmen op tafel leggen en ons concentreren. Omdat Robinson nog een leek is, zullen wij eerst een voorbereidende oefening doen. Een bescheiden vorm van telepathie, zeg maar. We gaan een levend iemand laten verschijnen. Robinson, wil je alsjeblieft iemand die je kent in gedachten nemen? We zullen proberen zijn of haar beeld te projecteren.

BART: Ik zou echt niet weten wie.

PAMELA: Je hebt toch vrienden? Familie?

BART: Ik weet niet of ik die hier wil zien verschijnen!

PAMELA: Komaan, Robinson!

DRACULA: Wie hebt u voor ‘t laatst gezien, jongeman?

QUASIMODO: Hij is geen jongeman. Hij heeft een baard tot aan zijn knieën!

DRACULA: Laat hem denken.

BART: De laatste mensen die ik gezien heb, zijn jullie!

DRACULA: We kunnen onszelf niet projecteren. Wie zag u het laatst, onszelf niet inbegrepen?

BART: Eh... ik weet het niet. Of toch wel: mevrouw De Boek!

QUASIMODO: Die ouwe zuurpruim!

PAMELA: Goed idee, concentreer je op mevrouw De Boek.

(Allen concentreren zich. Stilte. Bart schiet in een nerveuze lach, maar kijkt weer ernstig wanneer de anderen hem streng aankijken. Opnieuw stilte.)

We gaan nu het beeld van mevrouw De Boek oproepen. *(haalt diep adem)* Ik voel de negatieve vibraties van haar versteende persoonlijkheid ...aaaah..... aaaaah.... Ze komt....ze komt!!!

(Plots worden uit een boekenrek twee dikke boeken gehaald en verschijnt het hoofd van mevrouw De Boek in de plaats.)

DE BOEK: De bibliotheek sluit om 20 uur. De bezoekers worden verzocht zich te verwijderen.

(*Bart schrikt hevig. De Boek verdwijnt, de twee boeken komen weer op hun plaats.*)

BART: Aaaah, wat is dat?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

TONEEL FONDS VANSSENS

Voor de juiste keuze